

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

ÎNCHEIERE

28 august 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii:

Tatiana Răducanu
Ion Corolevschi, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de Morozaan Axentie și SRL „Aderent-Grup”, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a lui Morozaan Axentie împotriva SRL „Aderent-Grup”, privind anularea ordinului de concediere, repunerea în funcție și încasarea salariului, a penalităților și a prejudiciului moral,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2013,

C O N S T A T Ă :

La 24 aprilie 2012, Morozaan Axentie, a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Aderent-Grup” privind anularea ordinului de concediere, repunerea în funcție și încasarea salariului, a penalităților și a prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 24 martie 2009, în temeiul contractului individual de muncă, a fost angajat în calitate de macaragiu la SRL „Aderent-Grup”. La momentul încheierii contractului de muncă între el și SRL „Aderent-Grup”, în persoana directorului general - Lupașco V., s-a convenit asupra condițiilor de muncă și anume: durata timpului de lucru era determinată de volumul de lucru pe care îl avea persoana juridică, unde ca urmare a acestui fapt, programul de lucru putea varia între 40 ore pe săptămână cât și mai mult. Cu referire la retribuirea muncii prestate, a convenit să fie de 25 lei pentru fiecare oră activată, la care în mediu pe lună lucra de obicei 176 ore, unde salariu mediu constituia în jur de 4 400 lei, iar quantumul salariului real era cu totul altul, reieșind din faptul că au convenit asupra faptului că ziua de lucru constituie 500 lei, raportînd la zilele lucrătoare, care cuprindeau și zilele de sîmbătă, se acumula în jur de 11 200 lei.

Indică reclamantul că, din momentul angajării la serviciu, a primit salariu doar pentru prima lună în mărime de 13 000 lei, ulterior însă nu a mai fost achitat pentru munca efectuată, doar în luna iulie 2011, la sfîrșit a primit suma de 2 000 lei și la 20 februarie 2012 a primit 1 592,96 lei, cînd a primit carnetul de muncă. Ulterior s-a adresat cu plîngere la Inspecția Muncii.

Menționează că, pînă la primirea carnetului de muncă a activat în cadrul SRL „Aderent-Grup” în calitate de macaragiu cu macaraua „P/J,K-25” care aparține pîrîtului, fapt care poate fi dovedit cu martori.

Consideră că i s-a cauzat un prejudiciu moral și material, deoarece odată cu întocmirea ordinului de concediere, datat cu o dată anterioară, a fost lipsit ilegal de dreptul de a munci și a fi remunerat. Solicită anularea ordinului de concediere nr.04/09E din 19 iunie 2009 emis de către SRL „Aderent-Grup”, precum și repunerea reclamantului în funcția de macaragiu, încasarea din contul pîrîtului a salariului în mărime de 145 200 lei, a penalităților de întârziere în mărime de 101 102,76 lei, a salariului lunar pentru absența forțată de la muncă, începînd cu 02 ianuarie 2012 pînă la emiterea hotărîrii în mărime de 4 400 lei și a prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei.

La 04 septembrie 2012, Morozaan Axentie a depus cerere de concretizare a acțiunii, prin care a solicitat anularea ordinului SRL „Aderent-Grup” nr. 04/09E din 19 iunie 2009 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de concediere a lui Morozaan Axentie”, cu restabilirea acestuia în funcția de macaragiu, încasarea salariului restant pentru perioada de 04 mai 2009 și pînă la 20 februarie 2012 în mărime de 145 200 lei, încasarea penalităților de întârziere pentru reținerea plăților salariale care urmau să fie achitate pentru munca prestată în mărime de 101 102,76 lei, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă începînd cu 02 ianuarie 2012 pînă la emiterea hotărîrii de judecată, reieșind din salariul mediu lunar în mărime de 4 400 lei, încasarea prejudiciului moral în legătură cu eliberarea ilegală de la serviciu în mărime de 100 000 lei și încasarea tuturor cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 11 decembrie 2012, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 25 ianuarie 2013, a fost declarat apel de către Morozaan Axentie, fiind solicitată admiterea apelului, casarea hotărîrii instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2013, a fost admis apelul declarat de Morozaan Axentie; a fost casată hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 11 decembrie 2012 cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care cererea de chemare în judecată a fost admisă în parte; a fost anulat ordinul emis de către SRL „Aderent-Grup”, nr. 04/09E din 19 iunie 2009 privind eliberare din funcție a lui Morozaan Axentie; a fost restabilit Morozaan Axentie în funcția de macaragiu la SRL „Aderent-Grup” începînd cu 17 iunie 2009; a fost încasat de la SRL „Aderent-Grup” în folosul lui Morozaan Axentie salariul neachitat și pentru lipsa forțată de la serviciu începînd cu 24 martie 2009 și pînă la 24 martie 2012 în sumă de 10 200 lei, a fost încasat de la SRL „Aderent-Grup” în folosul lui Morozaan Axentie prejudiciul moral în sumă de 1 400 lei; a fost încasat de la SRL „Aderent-Grup” în folosul statului taxa de stat în mărime de 448 lei. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant parțial și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului. Totodată, a fost indicat că, prima instanță a dat o apreciere greșită probelor administrate. Instanța de apel a conchis că ordinul de eliberare din funcție și alte acte în litigiu au fost întocmite cu data din urmă, or, la materialele dosarului sînt probe că reclamantul a activat la SRL „Aderent-Grup” și după 19 iunie 2009

inclusiv pînă în anul 2012. Instanța de apel a mai menționat că SRL „Aderent-Grup” nu a respectat prevederile art. 66, 206, 208 și 210 din Codul muncii.

Considerînd ilegală decizia instanței de apel, la 25 aprilie 2013, Morozan Axentie a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea parțială a deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2013 în partea încasării sumei penalității și a prejudiciului moral, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În argumentarea recursului recurentul a invocat că la calcularea salariului, instanța nu a luat în considerație prevederile Hotărîrii de Guvern nr. 743 din 11 iunie 2002 cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară, care prevede că indicii datorăți constituie suma de 145 200 lei. Consideră că argumentele sale au fost cercetate superficial.

Considerînd ilegală decizia instanței de apel, la 03 iunie 2013, SRL „Aderent-Grup” a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2013 cu menținerea hotărîrii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 11 decembrie 2012.

În argumentarea recursului recurentul a invocat că decizia instanței de apel este fondată pe argumente și concluzii eronate, care în esență se contrazic între ele, reiterînd în acest sens argumentele de fapt ale pricinii.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursurilor în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererile de recurs, Colegiul atestă că recurenții indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatoare și a constatat circumstanțele cauzei. Astfel, în viziunea recurenților, instanța de apel superficial a cercetat argumentele invocate, iar decizia sa este fondată pe concluzii eronate.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenților la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recursuri nu pot constitui temei de admitere a lor, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurenții și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurenți nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate

sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursurile declarate de Morozaan Axentie și SRL „Aderent-Grup” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de Morozaan Axentie și SRL „Aderent-Grup” ca inadmisibile.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de Morozaan Axentie și SRL „Aderent-Grup” împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2013, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a lui Morozaan Axentie împotriva SRL „Aderent-Grup”, privind anularea ordinului de concediere, repunerea în funcție și încasarea salariului, a penalităților și a prejudiciului moral.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul

Tatiana Răducanu

Judecătorii

Ion Corolevschi

Iuliana Oprea